

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2018. gada 29. janvārī
(OR. en)

XT 21004/18
ADD 1 REV 2

BXT 5

PIEZĪME

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Saņēmējs: delegācijas

Temats: PIELIKUMS – PADOMES LĒMUMS, ar kuru papildina Padomes 2017. gada 22. maija Lēmumu, ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par līgumu, kurā nosaka tās izstāšanās kārtību no Eiropas Savienības

– Papildu norādes sarunām ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par līgumu, kurā nosaka tās izstāšanās kārtību no Eiropas Savienības

**Papildu norādes sarunām ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par līgumu,
kurā nosaka tās izstāšanās kārtību no Eiropas Savienības**

1. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēm un Padomes 2017. gada 22. maija sarunu norādēm sarunu pirmajā posmā galvenā uzmanība tika veltīta pilsoņu tiesībām, finanšu norēķinam, jautājumiem, kas attiecas uz Īrijas salu, citiem atdalīšanās jautājumiem un izstāšanās līguma pārvaldībai.
2. Pamatojoties uz panākto progresu, Eiropadome 2017. gada 20. oktobrī aicināja turpināt darbu nolūkā nostiprināt panākto tuvināšanos un turpināt sarunas, lai varētu pāriet pie sarunu otrā posma, cik vien drīz iespējams. Tādēļ Eiropadome aicināja Padomi kopā ar Savienības sarunu vedēju sākt iekšējās sagatavošanās diskusijas, tostarp par iespējamu pārejas kārtību.
3. Pamatojoties uz
 - ieteikumu, kas sniegts Komisijas 2017. gada 8. decembra paziņojumā par panākto progresu sarunās ar Apvienoto Karalisti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. pantu ¹,

¹ COM(2017) 784 *final*.

- Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes valdības sarunu vedēju 2017. gada 8. decembra kopīgo ziņojumu par progresu, kas panākts pirmajā posmā sarunās saskaņā ar LES 50. pantu par Apvienotās Karalistes sakārtotu izstāšanos no Eiropas Savienības, uz ko ir balstīts Komisijas ieteikums,

Eiropadome 2017. gada 15. decembrī atzinīgi novērtēja progresu, kas gūts pirmajā sarunu posmā, un nolēma, ka tas ir pietiekams, lai pārietu uz otro posmu, kurš saistīts ar pāreju un turpmāko attiecību satvaru.

4. Eiropadome arī skaidri norādīja, ka sarunas otrajā posmā varēs virzīties uz priekšu tikai tad, ja visas pirmajā posmā noteiktās saistības tiek pilnībā ievērotas un pēc iespējas drīz precīzi pārceltas juridiskā formā. Sarunu otrajā posmā būtu jāpanāk arī vispārēja izpratne par Savienības un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvaru. Tādēļ Eiropadome nolēma, ka tā 2018. gada martā pieņems papildu nostādnes attiecībā uz šo satvaru, un aicināja vairāk precizēt Apvienotās Karalistes nostāju turpmāko attiecību satvara jautājumā.
5. Šis sarunu norāžu kopums papildina pirmo sarunu norāžu kopumu, kas tika pieņemts 2017. gada 22. maijā. Šajā sarunu posmā joprojām tiek pilnīgi piemērotas Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnes, kā arī sarunu vešanas vispārējie principi un procesuālie mehānismi, kas noteikti Padomes 2017. gada 22. maija sarunu norādēs, tostarp attiecībā uz izstāšanās līguma, tostarp tā noteikumu par pārejas kārtību, un turpmākā satvara teritoriālo piemērošanas jomu; tāpēc šajās sarunu norādēs tāpat kā pirmajā sarunu norāžu kopumā būtu pilnībā jāievēro Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādņu 4. un 24. punkts, jo īpaši attiecībā uz Gibraltāru.
6. Sarunu otrajā posmā, ņemot vērā ar Īrijas salu saistīto jautājumu unikālos apstākļus un specifisko raksturu, atsevišķā atzarā būtu jāturpina darbs pie sīki izstrādātas kārtības, kas vajadzīga, lai īstenotu kopīgajā ziņojumā izklāstītos principus un saistības.

7. Ņemot vērā, ka kārtību, ko piemēro attiecībām starp Savienību un Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, arī turpmāk noteiks saistībā ar Kipras Republikas dalību Savienībā, sarunu gaitā vajadzības gadījumā būtu jānosaka pienācīga kārtība, lai sasniegtu mērķus, kas noteikti Aktam par Kipras Republikas pievienošanos Savienībai pievienotajā 3. protokolā ².

I. JAUTĀJUMI SAISTĪBĀ AR APVIENOTĀS KARALISTES SAKĀRTOTU IZSTĀŠANOS NO EIROPAS SAVIENĪBAS

8. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēm un ar sarunu norādēm, kas pievienotas Padomes 2017. gada 22. maija lēmumam un papildinātas ar šīm sarunu norādēm, ir jāpabeidz darbs pie visiem izstāšanās jautājumiem, tostarp tiem, kas vēl nav izskatīti pirmajā posmā. Citu starpā tie ietver tādus jautājumus kā izstāšanās līguma pārvaldība, intelektuālā īpašuma tiesības, iesāktas publiskā iepirkuma procedūras, jautājumi saistībā ar muitu, kas jārisina, lai nodrošinātu sakārtotu izstāšanos no Savienības, personas datu aizsardzība un tās informācijas izmantošana, kas iegūta vai apstrādāta pirms izstāšanās dienas.
9. Turklāt sarunu otrajā posmā vajadzētu skaidrā un viennozīmīgā juridiskā formā pārceļt sarunu rezultātus, tostarp tos, kas gūti pirmajā posmā un kas vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo, ņemot vērā turpmāk minētās pārejas kārtības pastāvēšanu. Jo īpaši, sākot no pārejas perioda beigām, būtu jāpiemēro noteikumi, kas iekļauti izstāšanās līguma sadaļā par pilsoņu tiesībām. Tāpēc būtu jānosaka, ka kopīgā ziņojuma 8. punktā minētā "konkrētā diena" ir diena, kad beidzas pārejas periods.

² Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā – Protokols Nr. 3 par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā, OV L 236, 23.9.2003., 940.–944. lpp.

II. PĀREJAS KĀRTĪBA

10. Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēs ir noteikti vispārējie pamatprincipi, kas attiecas uz jebkuru līgumu ar Apvienoto Karalisti, kā arī jebkāda veida pārejas kārtību:

- jebkāds līgums būs jābalsta uz tiesību un pienākumu līdzsvaru un ar to būs jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi;
- lai saglabātu vienotā tirgus integritāti, ir izslēgta dalība, kuras pamatā būtu individuāla pieeja katram sektoram;
- valstij, kas nav Savienības dalībvalsts un kas nepilda tādus pašus pienākumus kā dalībvalsts, nevar būt tādas pašas tiesības un ieguvumi kā dalībvalstij;
- vienotā tirgus četras brīvības ir nedalāmas un nav pieļaujams "nosmelt krējumu";
- Savienība sargās savu autonomiju attiecībā uz tās lēmumu pieņemšanu, kā arī Eiropas Savienības Tiesas lomu. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēm tas it sevišķi attiecas uz Eiropas Savienības Tiesas kompetenci.

11. Papildus šiem pamatprincipiem Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēs ir noteikti konkrēti nosacījumi, kas piemērojami jebkādai iespējamai pārejas kārtībai. Ciktāl nepieciešams un juridiski iespējams, sarunās var censties noteikt pārejas kārtību, kas ir Savienības interesēs, un vajadzības gadījumā paredzēt pagaidu risinājumus, lai panāktu paredzamu satvaru turpmākajām attiecībām, ievērojot gūto progresu. 2017. gada 15. decembra Eiropadomes nostādnēs ir atkārtots, ka jebkādai šādai pārejas kārtībai ir jābūt skaidri definētai un precīzi ierobežotai laikā. Turklāt tai ir jāpiemēro efektīvi izpildes mehānismi.

12. Šīs sarunu papildu norādes ir balstītas uz principiem un nosacījumiem, kas izklāstīti Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēs, un pilnveido tos.
13. Saskaņā ar minētajām nostādnēm, kurās sīkāk precizēti un pilnveidoti Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēs noteiktie pamatprincipi, jebkādai izstāšanās līgumā paredzētajai pārejas kārtībai būtu jāaptver viss Savienības *acquis*, tostarp *Euratom* jautājumi. Neatkarīgi no šo sarunu norāžu 18. punkta Savienības *acquis* būtu jāpieņem Apvienotajai Karalistei un Apvienotajā Karalistē tā, it kā tā būtu dalībvalsts. Pārejas periodā jebkādas izmaiņas Savienības *acquis* būtu automātiski jāpieņem Apvienotajai Karalistei un Apvienotajā Karalistē. Attiecībā uz aktiem, kas pieņemti brīvības, drošības un tiesiskuma telpā un kas ir saistoši Apvienotajai Karalistei pirms tās izstāšanās, pārejas periodā būtu jāturpina piemērot Līgumiem pievienotā Protokola Nr. 21 4.a pantu un Protokola Nr. 19 5. pantu, ar kuriem Apvienotajai Karalistei ļauj nepiedalīties aktā, ar ko groza pasākumu, kurš tai jau uzliek saistības, tostarp iespēju Savienībai noteikt, ka šī nepiedalīšanās attiecīgo pasākumu padarītu neizmantojamu un ka tāpēc minēto pasākumu Apvienotajai Karalistei būtu jābeidz piemērot. Tomēr Apvienotajai Karalistei vairs nevajadzētu ļaut piedalīties pasākumos šajā telpā, izņemot pasākumus, ar kuriem groza vai aizstāj iepriekš minētos spēkā esošos aktus vai kuri ir balstīti uz minētajiem esošajiem aktiem.
14. Pārejas periodā Savienības tiesību aktiem, uz kuriem attiecas šī pārejas kārtība, Apvienotajā Karalistē būtu jābūt tādām pašām juridiskajām spēkam kā Savienības dalībvalstīs. Konkrēti, tas nozīmē, ka Savienības tiesību akti joprojām būtu tieši jāpieņem un ka tiem joprojām vajadzētu būt augstākam spēkam.
15. Pārejas periodā un saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēm uz Apvienoto Karalisti joprojām būtu jāattiecas saistībām, kas izriet no nolīgumiem, kurus noslēgusi Savienība vai dalībvalstis, kas rīkojas tās vārdā, vai Savienība un tās dalībvalstis, rīkojoties kopā, taču Apvienotajai Karalistei vairs nebūtu jāpiedalās struktūrās, kas izveidotas ar minētajiem nolīgumiem.

16. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēm jebkāda pārejas kārtība pārejas posmā pieprasa Apvienotās Karalistes turpmāku dalību muitas savienībā un vienotajā tirgū (ar visām četrām pamatbrīvībām). Apvienotajai Karalistei būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai saglabātu vienotā tirgus un muitas savienības integritāti. Apvienotajai Karalistei būtu jāturpina ievērot Savienības tirdzniecības politiku. Tai arī jānodrošina, ka tās muitas iestādes turpina rīkoties saskaņā ar ES muitas iestāžu uzdevumiem, tostarp iekasē kopējā muitas tarifa nodokļus un veic visas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vajadzīgās pārbaudes pie robežas ar citām trešām valstīm. Pārejas periodā Apvienotā Karaliste nevar uzņemties savā vārdā noslēgtu starptautisku nolīgumu saistības Savienības tiesību kompetences jomās, ja vien Savienība tai to nav atļāvusi darīt.
17. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 29. aprīļa nostādnēm un 2017. gada 22. maija sarunu norāžu pirmo kopumu, lai uz laiku pagarinātu Savienības *acquis*, jāpiemēro esošie Savienības regulatīvie, budžeta, uzraudzības, tiesu un izpildes instrumenti un struktūras, tostarp Eiropas Savienības Tiesas kompetence.
18. Kas attiecas uz Savienības *acquis* piemērošanu Apvienotajai Karalistei, ar izstāšanās līgumu pārejas periodā būtu jā saglabā Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru pilnas kompetences (jo īpaši Eiropas Savienības Tiesas pilna jurisdikcija) attiecībā uz Apvienoto Karalisti un Apvienotās Karalistes fiziskām vai juridiskām personām. Konkrēti, Savienības iestādēm, struktūrām un aģentūrām būtu jāveic visas Savienības tiesību aktos paredzētās uzraudzības un kontroles procedūras. Saskaņā ar Eiropadomes 2017. gada 15. decembra nostādnēm Apvienotā Karaliste tomēr vairs nevarēs piedalīties Savienības iestādēs un izvirzīt vai ievēlēt to locekļus, kā arī piedalīties Savienības struktūru, biroju un aģentūru lēmumu pieņemšanā vai pārvaldībā.

19. Pārejas periodā Apvienotā Karaliste principā parasti nepiedalīsies Regulas (ES) Nr. 182/2011³ 3. panta 2. punktā minēto komiteju vai Komisijas ekspertu grupu un citu līdzīgu vienību sanāksmēs vai aģentūru, biroju vai struktūru sanāksmēs, kur ir pārstāvētas dalībvalstis. Izņēmuma kārtā un katru gadījumu izvērtējot atsevišķi, Apvienoto Karalisti varētu aicināt bez balsstiesībām piedalīties šādās sanāksmēs ar noteikumu, ka:
- tiek apspriesti atsevišķi akti, kas adresēti Apvienotajai Karalistei vai Apvienotās Karalistes fiziskām vai juridiskām personām, vai
 - Apvienotās Karalistes klātbūtne ir vajadzīga un tā ir Savienības interesēs, jo īpaši, lai efektīvi īstenotu Savienības *acquis* pārejas periodā.
20. Izstāšanās līgumā būtu jānosaka precīzi nosacījumi un skaidrs satvars, saskaņā ar kuru šāda ārkārtas piedalīšanās būtu jāatļauj.
21. Būtu arī jāparedz konkrētas apspriešanās par zvejas iespēju noteikšanu (kopējā pieļaujamā nozveja) pārejas periodā, pilnībā ievērojot Savienības *acquis*.
22. Pārejas periods būtu jāpiemēro no dienas, kad stājas spēkā izstāšanās līgums, un tam nevajadzētu turpināties ilgāk par 2020. gada 31. decembri.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu, OV L 55, 28.2.2011., 13.–18. lpp.